

КРИСТИФОР КОЛУМБО

Мина Лејси

Илустровао
Дејвид Кузик

Саветник за историју:
професор Бари Ајф

Превео
Никола Пајванчић

Наслов оригинала

Minna Lacey
CRISTOPHER COLUMBUS

Copyright © 2004 Useborne Publishing Ltd.

Translation Copyright © 2008 за српско издање, ЛАГУНА

КРИСТИФОР КОЛУМБО

Садржај

Прво поглавље:
Одлазак на море

Друго поглавље:
Краљевски захтев

Треће поглавље:
Прво путовање

Четврто поглавље:
Копно на видику!

Пето поглавље:
Тријумфални повратак

Шесто поглавље:
Битка за Хиспаниолу

Седмо поглавље:
Пад у немилост

Осмо поглавље:
Последње путовање

Мој живот на мору

Маје

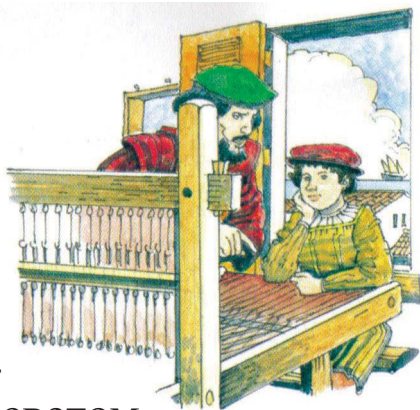
Прво поглавље

Одлазак на море

Кристифор Колумбо је чезнуо да оде на море. О томе је мислио свакога дана и сањао сваке ноћи. Пошто је живео близу велике италијанске луке Ђенове, волео је да гледа лађе како пристижу из далеких земаља, препуне драгоцене свиле и зачина. Одлучног лица би посматрао ужурбане, гласне трговце, морнаре и поморске капетане. Једног дана, и он ће бити међу њима.

Његов отац је био власник ткачке

радионице и очекивао је да ће га син наследити. Он је, међутим, имао друге планове. Смерао је да путује светом.

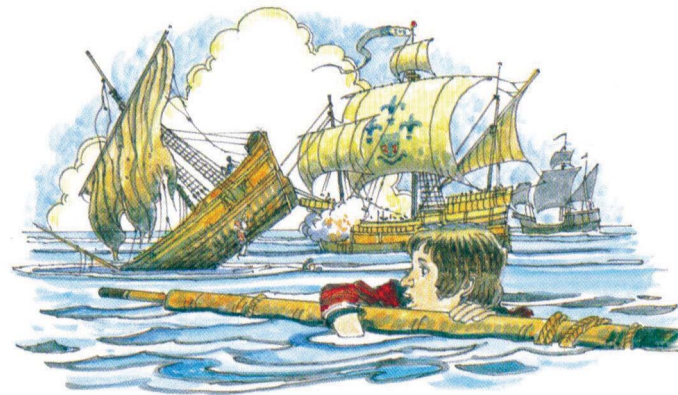
Када је напунио четрнаест, ступио је у службу на трговачком броду који је разносио робу по лукама читавог Средоземља.

Колумбо је желео да научи све што је могуће о мору. Када се није верао по конопцима или рибао палубе, сам је учио да чита или да тумачи велике мапе океана. Испробавао је како се користи

компас и научио да одреди положај брода.

А онда, када му је било двадесет шест, све се променило. Колумбо је пловио на броду недалеко од португалске обале када су француски ратни бродови напали.

Колумбо је скочио у море и зграбио весло које је плутало. Чврсто се држећи плутао је све док га море није избацило код Лисабона, престонице Португала.

Година је била 1477. и Португал је цветао од трговине са новооткривеним земљама у Африци.

Када је Колумбо стигао у Лисабон, запрепастила га је огромна лука, препуна бродова. „Ово је право место за једног морнара!“, помислио је.

У Лисабону је ступао на трговачке бродове који су путовали Атлантским океаном: у Британију и Исланд на северу, Азоре на западу и Канарска острва и Африку на југу.

Када није био на мору, Колумбо је боравио у Лисабону, зарађујући за живот цртањем и продавањем мапа. Једног дана је упознао госпу Фелипу, кћерку једног племића, и

снажно се заљубио.

Ускоро су се узели и добили сина Дијега. Чинило се да ће се Колумбо смирити и постати породичан човек. Уместо да истражује нове земље, обезбеђивао је мапе другим путницима.

Док је Дијега био још мали, госпа Фелипа је умрла. Пошто му је друштво правило само мало дете, Колумбо је поново осетио немир. Његова жудња за пустоловинама повећала се када је колега картограф почео да прича о великом истраживачу по имену Марко Поло.

